

$S_1 R = 2 PR$, отъ дѣто $PR = \frac{SR + S_1 R}{2}$; сир. высо-

чината на полюсътъ е равна на полвинъ-суммѫтъ на меридионалнѣтъ высочини на иакоъ звѣздж, която не залѣз. а.

16. ЗВѢЗДНЫ ДЕНОНОЦИЯ. Когато наблюдаваме послѣдователно няколко кульминации на една и сѫщѣтъ звѣздж, можемъ да забелѣжимъ, че времето, което преминува отъ една кульминация до друга сѫщо такава кульминация, винаги е едно и сѫщо, и слѣдователно, небесный сводъ прави пълно обрѫщане около осъта на свѣтътъ постоянно въ единъ и сѫщѣтъ промеждинѣ на времето, което ся и нарича звѣздно денонощие. Тѣ твърдѣ малко сѫ по малки (на 4 минути) отъ обыкновенѣтѣ денонощия и, какъто тъя дирниятѣ, ся раздѣлятъ на 24 часа; сѣкъи часъ ся дѣли на 60 минути, сяка минута на 60 секунди; а пъкъ времето, кое е изразено въ звѣздни денонощия и на подраздѣленията имъ, нарича ся звѣздно време. Наговорили сѫ ся да приематъ за начало на звѣздните денонощия въ никакое място, онзи моментъ, когато встѫпа връхъ меридианътъ на това място началото на правытѣ въсходжания, сир. точката на пролѣтното равноденствие.

17. ОПРЕДѢЛЕНИЕ НА ПРАВЫТЪ ВЪСХОЖДАНИЯ. Правытѣ въходжания на звѣздытѣ можемъ да опредѣлимъ, когато наблюдаваме преминуваннето на звѣздытѣ презъ меридианътъ. Нека предположимъ че началото на правытѣ въходжания е накоя звѣзда, и че слѣдов. можемъ да забелѣжимъ времето на кульминациите ѝ; като забелѣжимъ послѣ времето на кульминациите ѝ на другъ звѣздж, който знаемъ времето, кое е минало между двѣтѣ кульминации. Нѣ разбира си че отъ онзи моментъ, когато началото на правытѣ въходжания е преминало презъ меридианътъ, до моментътъ на встѫпанието връхъ меридианътъ на звѣздж, небесната сфера трабало да ся извърти около осъта на свѣтъ на жгъль, равенъ на правото въходжение на звѣздж; а да ся намѣри величината на този жгъль не е можно, ако е извѣстно времето, кое е минало между тѣзи двѣ наблюдения. Наистена, въ 24 звѣдни часове небесната сфера преминува 360° , слѣдов. въ единъ часъ тя ся извърта на жгъль 24° или по малъкъ, сир. на 15° ; въ единъ мину-